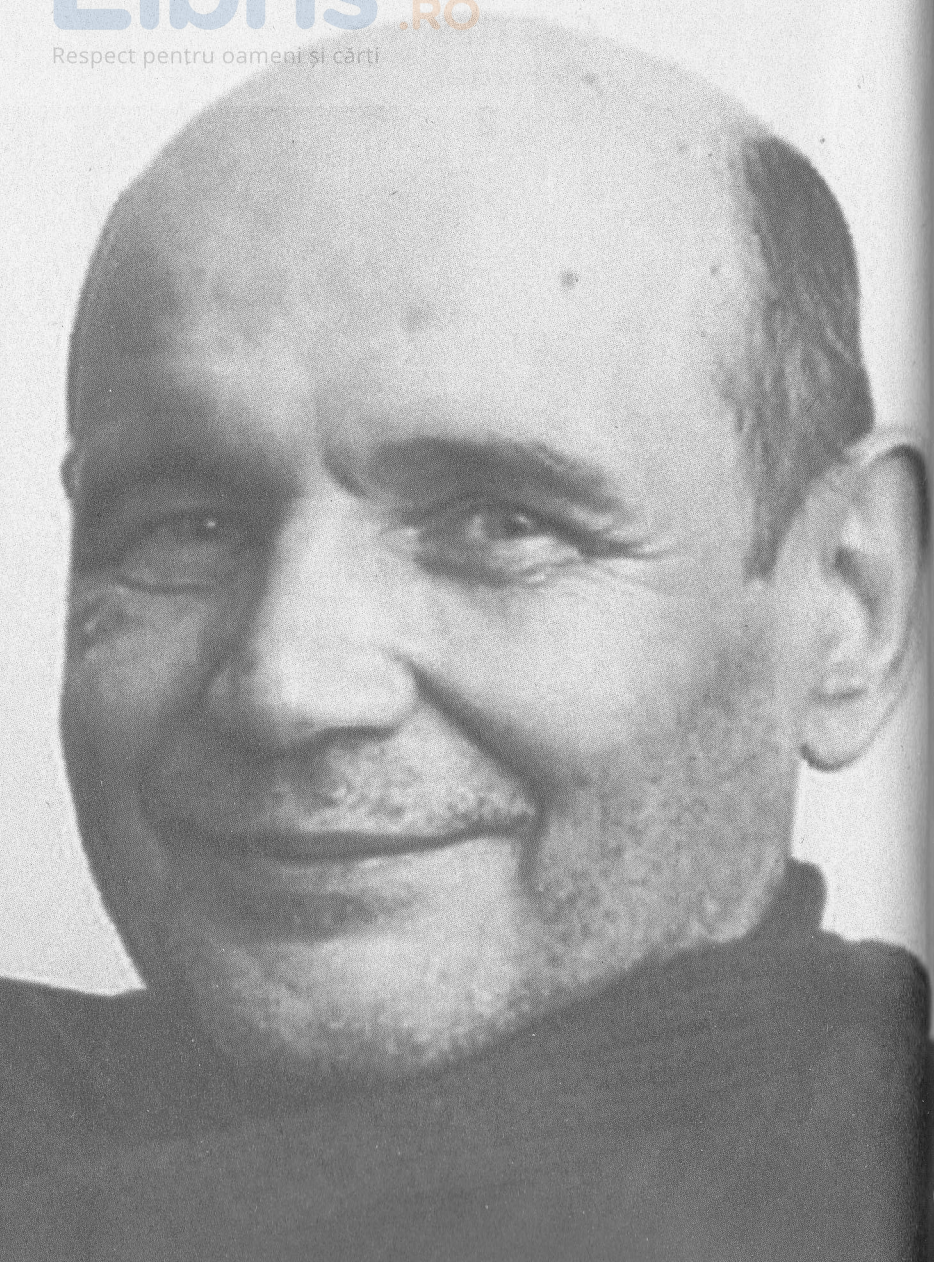

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

ALEXANDRU MUȘINA

•
Regele dimineții

POEME ALESE DE

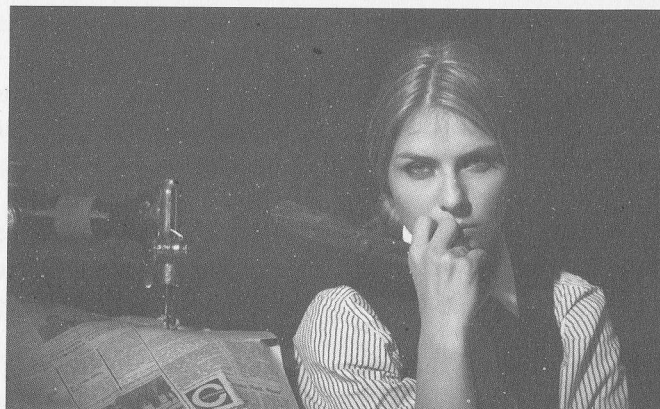
RADU
VANCU

Fotografii de ANA POPENCO

CARTIER

Despre fotograf

ANA POPENCO (n. 2 august 1986, în Căușeni) a absolvit Liceul Teoretic „Alexie Mateevici” din Căușeni. Licențiată în jurnalism la ULM (2008). În 2004-2009, este prezentatoare la MuzTV Moldova. Stabilită la Stockholm, Suedia, între 2009 și 2012. Din 2012, colaborări cu reviste din Republica Moldova. Este autoarea cărții *Истории забытых платьев* (2015).

Cuprins

Despre autor	7
Despre autorul ediției	9
Învingătorul	13
Strada Castelului 104 (1984)	21
Întîmplare I	22
Pavilionul de noapte	24
Întîmplare XI	26
Într-o dimineață	27
Întîmplare XXI	28
Stop-cadru cu adolescenți	29
Maelström de după-amiază. Pygmalion	30
Apocrifa a doua	31
Portretul unei doamne	34
Aerul poeziei e blind	35
Vizitatoarea de seară	36
O apocrifă a lui Kavafis	37
Hildebald, șontorogul. Epigrafie	38
Lucrurile pe care le-am văzut (1979-1986) (1992)	41
Lecțiile deschise ale profesorului de limbă franceză A.M.	
Lecția întâi. Spre culmi	42
Lecția a doua. Zi de sărbătoare	43
Lecția a treia. În cameră	43
Lecția a patra. La piață	44
Lecția a cincea. În tren	45

Lecția a șasea. În clasă	46
Lecția a șaptea. La cap	43
Experiențele	
Întîia experiență. Omul de celofan	50
Experiența a doua. Deflorare în oraș.....	52
Experiența a treia. Descîntec de dragoste	54
Experiența a patra. Lecția de agronomie.....	56
Întoarcerea înainte ș.a.m.d. A cincea experiență.....	58
Experiența a șasea. Supraviețuirea în sens	62
O extracție. A șaptea experiență	64
Experiența a opta. Lipirea de retină.....	66
Budila-Express.....	67
Breviarul anestezic al maestrului Fornicatus	
Oda I. Hermetica	76
Oda a II-a. Erotica	80
Oda a III-a. Ascetica.....	81
Oda a IV-a. Estetica	83
Oda a V-a. Ludica	84
Oda a VI-a. Anima	85
Oda a VII-a. Organica.....	86
Oda a VIII-a. Demotica.....	87
Oda a IX-a. Bucolica	89
Oda a X-a. Osmotica.....	90
Oda a XI-a. Cinetica	91
Oda a XII-a. Terror.....	93
Oda a XIII-a. Nevrotica.....	94
Oda a XIV-a. Filius regi.....	95
Oda a XV-a. Virgo	96
Oda a XVI-a. Thanatica	98
Oda a XVII-a. Angelica	99
Oda a XVIII-a. Sol	101

Alexia	
Unu. Elementele	104
Doi. Mica elegie	117
Hebdomadarul profesorului A.M.	
Luni. Oamenii sînt buni.....	120
Marți. Oamenii sînt frați	121
Miercuri. Oamenii au cercuri.....	122
Joi. Oamenii sînt noi	123
Vineri. Oamenii sînt tineri	124
Sîmbătă. Oamenii se macină	124
Duminică. Oamenii se vindecă	126
Envoi.....	127
Aleea Mimozei nr. 3 (1993).....	129
În loc de prefață.....	130
Ploile din Mostar.....	132
Garsoniera.....	136
Mironosița.....	138
Mic exercițiu de stil.....	146
Tratatul despre frică.....	147
O vacă, o poezie.....	151
Cîntec apocrif	152
Zidul	153
Mia cara bionda	162
Cîntec stupid, pentru Teobaldina	164
În loc de postfață	166
Tomografia și alte explorări (1994).....	169
Inscripție pe monumentul măștrilor cîntăreți.....	170
Surprinderea serii. Eseu.....	171
scrisoare pentru viviana	178
scrisoare către alexandru mușina	180

lecția de engleză.....	184
Unu.....	184
Doi.....	185
Trei-Patru.....	186
Cinci.....	187
șase.....	188
șapte.....	189
Opt.....	190
Lecția de engleză.....	191
Nouă-Zece.....	192
Tea 195 (1998).....	195
Intersecție marcată.....	196
O mie cinci sute.....	197
Întîmplare XIV.....	199
Întîmplare XVIII.....	200
În stație.....	201
Iată, ploaia.....	203
Gara de Nord. Epigrafi.....	204
Planeta de sulf.....	210
Lied domestic.....	211
Elegie timpă, de seară.....	213
La ora Demonului.....	215
Îmi amintesc sîinii tăi.....	216
Personae (2001).....	219
Nikkui.....	220
Manolides.....	221
Blandinis.....	222
Silvanus.....	223
Lykianos.....	224
Gorgias.....	225

Vergilamentes.....	226
Galina.....	227
Stephanides.....	228
Petrenis.....	229
Protynes.....	232
Keratonis.....	233
Mouresinos.....	234
Bodinus.....	235
Zakynos.....	236
Marinidas.....	237
Hinterland (2003).....	239
Limbo.....	240
P.C. Paradise.....	241
O întrebare.....	242
Cartoon („Cunoști tu țara...”).....	243
Obo.....	244
A.R.F.U.....	245
Levantul.....	246
Întoarcerea.....	247
Lumea Nouă.....	248
Sub zăpadă.....	249
Prolog.....	252
Mesajul.....	253
Tecuci.....	254
Xistens.....	255
Ar trebui să ardem.....	256
Ceas.....	257
Political Congo.....	258
Kilometrul o.....	259

Poeta, poetae (2008)	261
Aurobantes.....	262
Pomorius.....	263
Emeltin.....	264
Nikophantes.....	265
Alanicus.....	266
Vasile.....	267
Pasanicus.....	270
Ivanikles.....	271
Dabolinus.....	272
Veronikas.....	273
Regele dimineții (2009)	275
Fiul iernii.....	276
Amiaza plutonică.....	282
Kilometrul o.....	284
Profesor, profesor.....	286
Un deal cu meri înfloriți.....	288
Viața e plină de labe triste.....	289
Faianță.....	290
Arhipelagul.....	294
* * * [Multe zile am să mă rog, pe tăcute,].....	296
Nu-i Paradisul.....	297
De ce?.....	298
Micile daruri.....	299
Case.....	303
E mița pisică?.....	304
O ceață luminoasă.....	305
În după-amiază.....	306

O duminică liniștită.....	308
Ninive.....	310
Gelatină (2013)	313
În pădure.....	314
Life & comp.....	316
Gelatină.....	317
Pea.....	318
În raclă.....	319
Casa de pe colină.....	320
Acuma, știm.....	322
Eu și Eu.....	323
Acuma & Aici.....	324
Asta a fost tare demult.....	325
Despre fotograf.....	326

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Strada Castelului 104

(1984)

Întîmplare I

Vine unul la mine și-mi zice
Că „nu și nu, să-ți citesc o poezie”.
Eu tocmai îmi curățasem lichenii
Din emisferele pîlpîitoare și eram
Cam obosit, așa că nu l-am repezit îndeajuns.
El atunci desfășură un inel.
Și-mi zise: „Iată, aceasta e laguna
În care pescarii noștri obțin recolte
Superioare ihtiologic.”
„Bine, bine, zic, dar unde e cocioaba de sticlă
Înconjurată cu pari plini de capete vorbitoare?”
„De fapt, vezi dumneata, zise el, laguna
Aceasta productivă a înlocuit
Pestilențialele smîrcuri și baba soterică,
Care oricum era o pată pe obrazul cinstit
Al universului înstelat.”
„Dacă n-are babă n-are niciun dumnezeu”
I-am zis și am trîntit toate chepengurile
Posibile între mine și el. Pe urmă l-am înjurat:

„Fir-ai al dracului de trandafir leșinat!
Iar trebuie să trec la cîrpă ca un matroz ordinar,
Tocmai acum cînd hărțile îmi arătau
Niște asimetrii de să te-apuce amețea.”

Pavilionul de noapte

În casa aceea dormeau dansatoarele
Cu trupurile abia îndrăznind
Să lumineze în jur.
Uneori desfăceau degetele încet,
Rotindu-le ca pe un cuțit vinețiu
Prin aerul tot mai umil și mai greu.

În casa aceea dormeau dansatoarele,
Ca niște răni ce abia se ghiceau.
Din toate părțile veneau ca un zumzet
De lăcuste, însă nimic
Nu se zărea în afară
De spasmul înghețat al trupurilor lor.

În casa aceea dormeau dansatoarele,
După-amiezi lungi de convalescent,
Aerul era umil și greu, ca și cum
Ar fi voit să le smulgă cumva
Și să le poarte în brațele lui de bătrîn.

În casa aceea dormeau dansatoarele.
Aveam să o aflu mult mai târziu,
Cînd rănile îmi erau pe de-a-ntregul închise
Și nu puteam ca să mai simt nimic.

Întîmplare XI

De pe acoperișurile caselor femeile verzi
Îmi fluturau măruntaiele de aur și strigau
Trecătorilor gîrboviți și precipitați cuvinte
Strălucitoare și absolut de neînțeles.
Ei nu se opreau o clipă, dar se înroșeau;
Nu știu de ce, deși pînă și eu
Mă simțeam ca un vierme în laptele nopții,
Sau ca o broască în livada de rai.
Pe acoperișurile caselor femeile verzi
Făceau exerciții demonstrative
În bazinele pardosite cu marmură trandafirie,
În timp ce măruntaiele mele de aur
Le învăluiau umerii și brațele ca niște șerpi.
Trecătorii se simțeau rușinați foarte;
O ușurare plutea totuși în aer,
Fiindcă soarele sta să apună și femeile verzi
Se arătau din ce în ce mai pline de oboseală și strălucire.

Într-o dimineață

Într-o dimineață în care zorele
Răsăriseră la fereastra mea ca într-o romanță
Vine îngerul exterminator cu pletele lui excesive
Și-mi bate la ușă.
Eu îi deschid toate calcarurile dar nu uit să-i spun:
„Ar trebui să te cam tunzi, amice,
Ți-o spun așa, din pură simpatie.”
El îmi măsoară toate bățile inimii
Cu un fir de care sînt prinse trei lapis-lazuli:
Prima e pentru bătaia de vînt,
A doua pentru bătaia de apă,
A treia pentru bătaia de soare.
Apoi îmi spune să stau liniștit
Și cu o eșarfă îmi acoperă ochii.
„Numără pînă la zece!” Eu număr:

Toate părțile trupului meu miroseau a femeie.

Întîmplare XXI

Eu sosisem cu marfarul de 4,50
Îmbrăcat în hainele albe, de gală.
Ea mă întîmpinase cu inima
Plină de îndoieli ca un cornet cu semințe.
„Tu, neprihănită, i-am zis, ce mai fac
Lilieii necomunicabili și sofisticați
Ai grădinilor tale?”
Ea mă privi cu un fel de reproș,
Mirată că nu îi sărut mîna sau nu îmi arăt
Bucuria de a o revedea;
Apoi îmi desprinsese de pe umărul drept
Un gîndac auriu și, fără să spună nimic,
Coborî încet treptele tocite
Ale centenarei noastre catedrale.

Stop-cadru cu adolescenți

„Proasto!” am vrut să-i spun.
Nu i-am spus nimic. Strada se înclina ca și cum
Ar fi vrut să ne verse afară
Din luminile troleibuzelor adormite,
Din pavajul hepatic și tot mai ursuz,
Din aerul dulceag, de primăvară.
„Proasto!” am vrut să-i spun, să-i deschid
Nasturii bluzei, să ucid
Animalele fragede ale copilăriei.
Nu am făcut nimic. Strada se înclina
Tot mai mult, am simțit
Că nu voi mai rezista, că am să mă rostogolesc
Ca un sac alburiu, cu două sigilii albastre,
În magazia aceea unde, pe întuneric,
Sortează-adolescenți nehotărîți
Lucrători cu nume de astre.

Maelström de după-amiază. Pygmalion

„Vino, i-am spus, am animale sfoase
 În cuștile ochilor mei, am miresme subtile
 În poienele celulelor, vino!” i-am spus.
 Ea era încă pe jumătate-ngropată
 În marmura albă, ea încă auzea
 Pașii lavei prin hrubele planetei.
 S-a sprijinit cu mâinile de umerii mei firavi...
 Apoi a intrat zîmbind ușurată.
 „Iată, i-am spus, cămărilor pline de fructe,
 Instalația de climatizare a nervilor mei,
 Noul sistem de lumini, iată peștii fosforescenți, iată bazinele
 Cele curate ale venelor mele.”
 Uimită privea; încă pe trup
 Urme albe de marmură îi străluceau,
 Încă un zumzet mineral mai tremura în mâinile
 Ca niște gheizere subțiri.
 „Asta e totul, am zis obosit, asta e totul.”
 Cu un fel de speranță în glas, lunecînd
 Cu privirea pe pielea ei străvezie, – ascultînd,
 Ascunzînd cu grijă inima,
 Șobolan spasmodic și cu ochi injectați.

Apocrifa a doua

mamei mele.

„Dar eu te iubesc” i-am spus
 În timp ce glazura singelui i se spargea
 Și ieșeau afară obositele amintiri.
 „Lasă, lasă” mi-a șoptit
 Cu buzele încercînd să soarbă atomii
 De oxigen din buretele aerului. „E bine, fii liniștit”,
 mi-a șoptit
 În timp ce o duceau pe coridoare. Era îmbrăcată
 În halatul mizer al zilei, ea era ca un înger
 Obosit și stors, cu dinți de metal. „Dar eu te iubesc”
 am urlat.

Eram singur,
 Cu-o urmă nesigură de pași, ca de sînge,
 Curgînd spre afară.